

AZ ANYAKÖNYBEN
OLVASTUK

Kömlöd: eltemették Tóth Mihálynét

2019. április 19-én Nagypénteken az Ácsi Református Templomból közvetít istentiszteletet a Duna TV 11.00-tól.

ÁCSI INFO SAROK

Tatai gimisek Ácson

Január 27-én a Tatai Református Gimnázium küldöttsége volt az ácsi gyülekezet vendége. Még 2018-ban érkezett egy körlevél az iskolától, hogy szívesen felkeresnek gyülekezeteket, akik elfogadják őket. Örömmel éltünk a lehetőséggel, annál is inkább, mert az egyik felajánlott dátum január 27. volt. Gyülekezetünkben a hó utolsó vasárnapja családos istentisztelet, ebbe kiválóan illeszkedett, hogy diákok - köztük ácsiak is - szolgáljanak közöttünk. Az istentiszteleten az igehirdetés szolgálatát dr. Szabó Elődné hitoktató, lelkipásztor végezte. A 38 éve beteg gyógyításának történetéről szólt, bevonva hittanosságait is pl. a lehetetlen, reménytelen helyzetek számbavételébe. Igihirdetése mellett a gimnazisták verssel, igeolvasással, imádsággal szolgáltak, illetve közösen énekeltünk gitáros ifjúsági éneket. Ezen az alkalmon vettük használatba a gyülekezet

számára készült „Messziről száll dalunk...” című kis énekfüzetet. Istentisztelet után a gyülekezet ebéddel látta vendégül a gimnázium csapatát, amit ezúton is köszönünk Szalai Ákosnak.

Pályázat, programok: „Hittel Ácsért”

Az ácsi gyülekezet és az Ácsi Természetjáró Bakancsos Klub 2019. elején kapta az értesítést, hogy a két évvel korábban közösen beadott „Hittel Ácsért” című pályázata nyert. Az EFOP-1.3.7.17 számú „A társadalmi kohézió erősítése az egyházak és civil szervezetek közösségfejlesztő tevékenységének bővítésével” című pályázaton közösen 44.750.100 Ftot nyertünk. A pályázat 26 hónapos program-sorozatra szól, melyben a két szervezet a saját és közös programjait valósíthatja meg (táborok, közösségi napok, játszóházak, képzések, érzékenyítő programok, stb.) Gyülekezetünk és a

Bakancsos Klub nem először találkozott össze a pályázat során. Korábban is voltak közös programjaink (pl. Aratónap), gyülekezetünk és a Klub tagsága között is többszörös átfedés van. Jelenleg a támogatói szerződés aláírására várunk, de a bakancsosok március végén, mi pedig virágvasárnap szeretének kezdeni a pályázat során magvalósítandó programjainkat.

Varnus Xavér koncert

Május 12-én, vasárnap délután 15 órakor Varnus Xavér orgonaművész ad jótékonyági koncertet az ácsi református templomban, orgonánk teljes körű felújítására. Jegyek elektronikusan az Interticket Jegyirodán keresztül, hagyományos papír alapon az Ácsi Bartók Béla Művelődési Ház és Könyvtárban (Ács, Zichy park) kaphatóak, 3500 Ft áron.

A Dunántúli Református Akadémia "Miről beszélünk kell..." sorozatának, következő 2019. április 13-án tartandó alkalmán a keresztyénségnek a világban betöltött szerepéről és helyzetéről lesz szó, a téma neves szakértőinek segítségével.

Előadónk lesz Azbej Tristan államtitkár, Miniszterelnökség Üldözött Keresztények Megsegítéséért és a Hungary Helps Program Megvalósításáért Felelős Államtitkárság vezetője, aki a jelenkori keresztyénüldözésről, Hölvényi György európa parlamenti képviselő a keresztyénség európai helyzetéről, Ódor Balázs a Magyarországi Református Egyház Külügyi Irodájának vezetője a Magyarországi Református Egyház nemzetközi kapcsolatairól tart előadást.

Az alkalmon való részvétel regisztrációhoz kötött, amelyet az alábbi jelentkezési lapon kell megtenni: <https://goo.gl/forms/6cgl8XxK6v3nykU32>

Időpont: 2019. április 13., szombat 10 óra

Helyszín: Pápai Református Teológiai Akadémia Díszterme (8500 Pápa, [Március 15.](#) tér 12-13.)

Református hitéleti lap

XXIII. évfolyam 3. szám

2019. március

HÚSVÉTRA VÁRVA

Kedves olvasók nem tudom, hogy Önök, hogy vannak vele, de az ünnepre készülődve, várva a szép időt, örülve a napsütésnek, úgy érzem, hogy a hosszú tél után ez az időszak az, amikor a mi lelkünk is mintha megújulna, feltámadna. Előjönnek a vidámabb gondolatok, beszívárognak az emlékek, sok szép régi ünnep emléke, az istentiszteletek hangulata a szülőfalumban, Magyarberéten, Erdélyben, a hitvalló szép énekeink: "Él a Jézus a mi fejünk, keresztyének énekeljünk, Ülvén Húsvét ünnepeket, új győzedelmi éneket". Nemrég otthoni látogatásomból visszafele utaztam a vonaton és találkoztam egy régi ismerőssel, aki elmondta, hogy kihalt a falu, minden második ház üres, a régiek közül sokan már kinn nyugszanak a temetőben, de van még egy-két öreg, már kilencven éven felüliek. Az én emlékeimben azonban még mindig élnek, látom őket lelki szemeimmel, talán a kislány szemével, amint ott ülnek a templom padokban, hangosan énekelnek, büszke felemelt fejjel járnak, méltósággal, mert nincs mit szégyellniük. Élik az erdélyi falusi nép mindennapi életét, amelynek elengedhetetlen része a ragaszkodás hithez, magyarsághoz, melynek emberségét nem kezdte ki az elvilágosiasodás, politika, semmiféle modern kórság vagy életvitel. Sokat tanultam tőlük, s ezeket az értékeket viszem a szívemben, mint őket is az emlékeimben. Akaratlanul is rájuk gondolok ennyi év távlatából, mert erőt ad, visszamenni a gyökerekhez, érezni, hogy még most is, oda is tartozom, mert hol is van a haza amikor azt írom: otthonról utazom hazafele? Jelképes értelemben is, ahogy telik az idő, úgy utazom hazafele, oda ahol

minden ami szép volt, megtartott, erőt adott, ami emberré tett és főleg Isten gyermekévé formált, egyszer találkozik majd. Valaki már ott van, aki vár, aki szenvedett, meghalt és feltámadt érttem is. Mi mind hozzá utazunk. Az egyik legkedvesebb barátnőm édesanyjának a betegágyánál álltam, és ezt

Ők is ugyanazt az Urat szolgálták, nehézségeikkel, kísértéseikkel, örömeikkel együtt. Nincsenek már itt fizikailag, de tudom, hogy semmi sem múlt el végérvényesen, tudom, hogy vannak, az Isten szeretetében és kegyelmében, és ezt jó tudni, nemcsak tudni az értelmekkel, de inkább megérezni a szívvel. Ez megtart, erőt ad, reménységet. Ez a húsvéti reménység, az Istennél való örök életbe vetett bizodalom. "Él a Jézus a mi fejünk, Keresztyének Énekeljünk!"

Sugárné Damó Márta

A BOLDOG
LATOR
ÚTJÁN

Ha Országába vágyik árva lelkünk, és megértettük Jézusnak szavát, hasonlatosnak kell Óhoz látnunk, és meg kell ismernünk a Golgotát.

a mondatot hallottam tőle: "Minden ami szép volt elmúlt." Ez akkor megdöbbentett, megértettem a haldokló ember szomorú összegzését az életről, de valahogy mintha nem tudtam volna elfogadni ezt. Én nem így érzem, pedig mi is, már sok családtagunkat eltemettük odahaza. Bizonyára sok minden elmúlt, de nem szomorkodom miatta, inkább örülök, hálát adok a jó Istennek, hogy én is részese lehettem és vagyok is, egy szerető családnak, a szülőföldnek, a népnek amelybe Isten helyezett, részese vagyok annak a szolgálatnak amit elkezdtek az én közvetlen őseim is, Dédnagyapa, Nagyapa, Édesapám.

A bűnök fékevesztett nagy csapatját, le kell magunkban győzni önmagunk, elengedni a kardunk markolatját; Minden miénk, mit Érette hagyunk.

Szent törvényében járni, ha nehéz is, megtartani, mit szent Igéje mond, megőrizni a tisztaság Igéit, és gyakorolni az alázatot:

Így lesz miénk a lator boldogsága... s a megszentelt föld velünk énekel, Jézus szól, s az Ég kapuit kitarja: szent Országomban ma, velem leszel...

Kárász Izabella

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarujsag@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

AZ ÜNNEPEK, ÜNNEPE: HÚSVÉT

Jelen cikkben az olvasót néhány gondolatmenetbe szeretném bevonni. Olyan kérdések után keresgélünk, amely így húsvéti ünnepek táján foglalkoztathatják az embert.

Első gondolatkor, hogy Nagypéntek már húsvéthoz tartozik-e? Húsvét szó alatt Krisztus szenvedését és halálát, vagy feltámadását kell értenünk? Esetleg mindkettőt? Az újlatin nyelvekben a zsidó Pászká szó átvétele alapján használják a húsvét kifejezést: spanyol (*pascua*), portugál (*páscoa*), francia (*Pâques*). A Pászká az egyiptomi rabságból való szabadításra emlékeztetett. Ennek az ünnepnek az előestéjén vett részt maga Jézus is Jeruzsálemben. Egyesek pedig a görög paszkein szót vélték felfedezni a mai újlatin húsvét elnevezésekben, ami pedig Krisztus szenvedésével kötöttek össze. Magyar nyelvben is használjuk: passió. Nagypéntek és Húsvét vasárnap tartalmával kapcsolatban azonban az első keresztyének számára és talán a ma élő keresztyének számára sincs nagy vita a kérdésben. Viszont ez nem volt mindig ilyen egyértelmű például, amikor a húsvét idejének meghatározásáról hosszasan vitakoztak a lényegi különbség abban volt, hogy az egyik fél Nagypéntekből indult ki, Krisztus szenvedésétől, ami János evangélium szerint Nisszán hónap 14-én azaz a Pászká előtti napon a bárány levágásának napján történt. E szerint a húsvét időpontját mindig a Pászkához kell igazítani. A másik fél, pedig a feltámadásból indult ki, hogy Krisztus a hét első napján (Vasárnap) támadt fel, így onnan kell mindig visszaszámlálni a 3. napot. Mivel a Pászká mozgó ünnep volt, így ha ehhez igazították a húsvét ünnepét volt, hogy nem vasárnapra (a hét első napjára) esett Krisztus feltámadása, ez pedig hatalmas ellentétet idézett elő. A megoldás 325-ben a Niceai zsinaton született meg, amely mai napig érvényes. A húsvét időpontja a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnap. A Pászká ünnepe is a holdtöltéhez igazítják, így tehát kompromisszum született.

A második gondolatmenet, hogy ezt a gazdag ünnepkört, hogyan épült be különböző nemzetek, országok életébe? Azt mondhatjuk, hogy igen sokféle képen hagyományozódott át. Ez több indokkal magyarázható, mint például a pogány népek különféle szoká-

saikból, miután keresztyénséget felvették (ami egy lassú folyamat volt, nyilván a lakosság a hétköznapi emberek körében még lassabb) nem tudták elhagyni azonnal régi ünnepeiket és szokásaikat. Ellenkezőleg belesimultak a keresztyén ünnepekbe. Mivel pedig Krisztus feltámadása tavasszal történt így a tavaszhoz tartozó ünnepek összekapcsolódtak a húsvét ünnepével, mint ahogy láthatjuk a zsidó Pászká esetében is, mivel részben aratási hálaadó ünnepség volt az egyiptomi szabadításra való emlékezés mellett. Így természetes, hogy pogány népek életében is hozzátartozott a tavasz köszöntések, a természet megújulását örvendező szokások, vagy a termékenység megünneplése is erre az időszakra esett, mint például az angol és a német Easter és Ostern elnevezések egy germán termékenység istennőjére vezethetők vissza. Botrányozáshoz kell-e vezetnie minket ezek a tények?

Semmiképpen sem, hiszen „tisztá” keresztyén ünnepekről nem is beszélhetünk, hiszen vagy a zsidó hagyományok éltek benne erősen vagy a pogány népek különböző szimbólumai, szokásai éltek valamilyen formán tovább a keresztyén ünnepekben. Hívó keresztyén emberként talán, annyi a feladatunk, hogy azokra tesszük a hangsúlyt ami igazán lényeges az ünnepben. Nekünk kell kiemelniük és megszentelniük azt ami valóban ünneplésre méltó. Ez pedig Krisztus feltámadása. Nem ördögtől való tehát a locsolás és a húsvéti nyuszi bár manapság már szinte mindennek találnak keresztyén gyökereket is. Ezek azonban leginkább termékenység jelképei. Vagy a tojás, amely szintén a termékenység és az újjászületés jelképe. Piros szín pedig, Krisztus vérét szimbolizálja.

A harmadik gondolatmenetben, a húsvéttal kapcsolatos elnevezéseket vizsgáljuk meg. A magyar nyelvben a feltámadás ünnepe elég profán és emberi gondolat orientáltan van megfogalmazva: húsvét. A gondolat, hogy az ünnep lényege, kimerül abban, hogy 40 napos nagy böjt után végre újból magunkhoz vehetjük a húst, amelyet kimondottan erre az alkalomra is készítettünk (húsvéti sonka) nem hangzik túl hitvallásos módon. Köznyelv adta-e ennek az ünnepnek az elnevezését? Talán némi múltbéli egyházi életet örökít meg ez az elnevezés? Mert ez

esetben sajnos már abban az időben sem értették igazán az ünnep lényegét. Mert, ha ez így van akkor nem sikerült célba juttatni a feltámadás ünnepnek a lényegét. Húsvétkor azonban még a szegényebbek is megpróbálták előteremteni rá a lehetőséget. Mi az igazság? Talán ezekre a kérdésekre már nem fogunk kapni kielégítő válaszokat.

Régebben a szerb és horvát nyelv egyes nyelvjárásaiban az ünnep neve: *vazam*, más nyelvjárásokban *vuzem* volt, amelynek jelentései: húsvét. Egyesek szerint tehát a magyar nyelv innen vette át a szóösszetételt. Hasonló módon az észtl nyelvben ma is ugyan azzal a terminológiával találkozunk, mint a magyarban. A hús vételéről nevezik az ünnepet: *húsvét*. A mai horvát nyelven a húsvét ünnepe: Uskrs – ami annyit jelent: feltámadás. Egyik leghitelesebben az orosz nyelv adja vissza húsvét ünnepét: Воскресение Христо́во [vaszkeszenyije hrisztóva] – ami annyit jelent: *Krisztus feltámadása*. Hasonló módon hívják a lengyel barátaink is az ünnepet, magyarra fordítva egyszerűen csak annyit jelent: *az Úr feltámadása*. Újlatin nyelvekben pedig már említettük, hogy a zsidó Pászká szóból nevezték el az ünnepet.

A húsvét szavunk tehát nem szerencsés és egyáltalán nem fejezi ki az ünnepnek azt a tartalmi gazdagságát, amit talán egy szóban nem is tudunk kifejezni. Sok helyen találkozunk azzal a tudatos módszerrel, hogy nem „húsvéti” ünnepre, hanem kiemelten a feltámadás ünnepére hívogatnak bennünket istentiszteletre és gyülekezeti alkalmakra.

Érdekes megoldásnak találok azt is, hogy a „húsvét” szavunkat töltsük fel új keresztyén tartalommal. Ez alapján, nem azért „húsvét” mert a 40 napos nagyböjt után végre húst is vehettek magukhoz az emberek, hanem azért „húsvét” mert Krisztus vissza vette a testét, amit a halál pillanatában teljesen letett. A harmadik napon pedig visszavette, hiszen eltűnt a sírboltból. Ilyen formán is gondolhatunk a „húsvét”-ra. Bár ezzel a magyarázattal még nem igen találkoztam.

Forrás:

<https://www.nyest.hu/hirek/hust-veszunk>
Marius van Leeuwen: Ünnepről ünnepre. Exit kiadó, Kolozsvár, 2009.

JÉZUS KÖVETEKÉNT

Márk 6,1-13

Soha nem könnyű Krisztusról beszélni ott, ahol jól ismernek már gyermekkorodtól fogva.

Egyrészt azért, mert talán te magad is jobban szégyellsz jó, erkölcsös, dolgozról beszélni, hiszen ismernek jól, tudják hogy ki, ill. milyen voltál, ismerik botlásaidat, hibáidat, régi bűneidet, és máris könnyen odavághatják – jobb esetben a szemedbe, rosszabb esetben a hátad mögött: ez beszél, aki ilyen, olyan dolgokat tett... stb. Ezért talán még jobban meg is kell válogatni azt, hogy mit is mondasz. Igaz az a mondat, hogy „messziről jött ember sokmindent mondhat”.

Én magam is átéltem azt, amikor kezdő lelkészként szolgálni mentem szülővárosomba. Nem sokkal később visszahallottam reakciókat.

De gratulációkat is a büszkeséggel eltöltött gyülekezeti tagoktól, akik vállalat megveregetve így szóltak: „Büszkeséggel tölt el bennünket az, hogy láthattunk gyermekkorodtól fogva, amint itt nőttél fel a gyülekezetünkben.

Ó volt most látni téged ott a szószéken.” Természetesen ezek nagyon jól estek. Ugyanakkor az igei gondolatokból sok nem maradt meg bennük, hanem csak az, hogy egy „gyermekük” itthon szolgált.

Nyilván sokkal jobb egy ilyen véleményt hallani, mint amit Jézus kapott az ő falubelieitől. És mégsem futamodik meg, hanem gyógyítja a beteget, és járja a környező falvakat, tanítva Isten dolgairól az ott élőket. És ezek után küldi ki tanítványait, hogy ugyanezt tegyék, mintegy biztatva őket a szolgálatra.

És mire képesek Jézussal?!

Így biztat téged is, küld a tiedhez és a nem tiedhez egyaránt. Jézus szolgálata küldi ma is az ő gyermekeit.

Vajon ma téged kihez küld?

Kinek kell vajon bizottságot tenned szóval vagy tettel?

Kovács Tamás
Dad

Virágvasárnapi
jótékonysági koncert

Szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt
virágvasárnapi koncertünkre, melyen közreműködik

DÉVAI NAGY KAMILLA
Liszt-díjas előadóművész,
Magyarország érdemes művésze,

valamint a
FÉNYSZUGÁR
gyermekkorús

Helyszín: Dad, katolikus templom
Időpont: 2019. 04. 14. 16 óra

A koncert bevételét Tamás Borika hypotóniás kislány
(Aranyhaj Világa Alapítvány) gyógykezelésére ajánljuk fel.

ÍGY KÉSZÜLNEK A REFORMÁTUSOK

A református ember megőrizte a böjti hagyományokat, de számára nem a külsőségek hangsúlyosak, hanem a belső, lelki felkészülés az ünnepekre – olvasható a reformatus.hu húsvéti összeállításában.

A reformatus.hu a Kálvin követőinek húsvéti hagyományairól ír: a böjt idején bizonyos tartózkodás van az evést és ivást illetően, de a lényeg az emlékezés és az elmélyülés Krisztus követésében, a kereszt titokzatos világának a lélekben történő befogadása. Nagypénteket a reformátusok is megtartották szigorú böjti napnak. A böjti napokon tartózkodtak a hústól, a zsiradékotól. Nyers és aszalt gyümölcsöt, rántott levest, savanyú levest, főtt tésztát, főzelékféléket, mákos gubát, lepénykenyeret fogyasztottak. Ez vidékenként más és más volt a Kárpát-medencében.

A nagyhét a református gyülekezetekben az úrvacsorához való előkészület, az önvizsgálat, a lelki megtisztulás ideje. Nemcsak a környezetet kell kitakarí-

tani, hanem lelkiekben is készülni kell az ünnepre. Nagypénteken és nagyszombaton gyászoltak a gyülekezetek. Már a nagyhétre sok gyülekezetben fekete terítővel borították le az úrasztalát, esetleg a szószéket, Mózes-széket. Ez a szokás ma is él sok helyen. Nagypénteken és nagyszombaton a református gyülekezetek tagja a gyász színét öltötték magukra. Legtöbb helyen ez a fekete volt, de az Ormányságban, ahol a gyász jele a fehér, ott fehér ruhát, kendőt vettek fel az asszonyok.

A református kegyességnek évszázadok során része volt a passió előadása, és a lamentáció. A böjt, a nagypéntek gyász után következik húsvét ünnepe. A reformatus.hu arról ír: nemcsak a tanítványok szíve telt meg egykor örvendéssel, hanem a ma élő, hitét gyakorló keresztyén embernek is húsvéti boldogság tölti be a szívét. A református húsvét lényege a Feltámadott Krisztus megtapasztalása.

<https://kereszteny.mandiner.hu>

A BARÁTSÁGRÓL

a mi életünk szorosan összekapcsolódik, Isten életünk minden területén tud és akar segíteni, vezetni. És erre, ha őszinték vagyunk, szükségünk is van. -mondta Kovácsné Gombos Tímea. Egy barát sosem fogja tudni azt megadni, amit Isten. Istenhez segíthetjük a barátot, de ahogy régen egy pap mondta nekem:

szívvel örülni az maga is felüdül és közel kerül a másikkal. Ahogy a Bibliában is olvashatjuk: „Aki mást felüdít, maga is felüdül!” (Péld.11:25). Ilyen, és ehhez hasonló idézeteket találhatunk az olvasók a többféle buzdító témakörű „befőttjeim” belsejében, amik a dadi református gyülekezeti terem kézműves polcáról adományért elvihetőek. Ezek a bébi ételes üvegbe készült kicsinosított idézet csokraim ajándékozhatóak vagy saját célra használhatóak úgy, hogy a kis smiley-s üvegben 20 db idézet van, amit szükség szerint naponta vagy csak egy-egy borús pillanatban ki lehet húzni, el lehet olvasni. Szeretettel ajánlom!

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra - Dad

ENGEM IS, TÉGED IS MEGVÁLTOTT

Mai rohanó világunkban nem sok szó esik az igaz, őszinte barátság megélésének módjáról. A dadi jubiláló házásoknak tartott Istentiszteleten fogalmazódtak meg bennem a következők, hisz a házaspárok is jó esetben egymás legjobb barátai is egyben.

„Nem jó az embernek egyedül lenni.” Mózes I. 2:18/ Emberekkel körülvevve is sokszor érezhetjük magányosnak magunkat, mondta Kovácsné Gombos Tímea lelkészasszony az alkalmon. Imában köszönte meg, ha ez nem így van, ha olyan embereket, társakat adott Isten mellénk, akik teljesebbé teszik az életünket. Akikre valóban úgy tudunk tekinteni, hogy Istentől jövő ajándékok. De ez tőlünk is függ. Nekünk is meg kell látnunk a másikkal az elég jót. Akkor is, ha látjuk benne a hiányosságokat, a változás szükségességét, esetleg a bűneit is. Az „elég jót” pedig nem elég csak egyszer meglátunk a másikkal. Ha meg is akarjuk tartani a másikkal való barátságot, azt folyamatosan ápolni kell. Itt jutott eszembe ez az idézet Norman Douglastól: „Ha barátokra akarsz lelni, csukd be az egyik szemed. Ha meg is akarsz tartani, le kell hunynod mindkettőt.” Isten ismeri sorsunkat, kapcsolatainkat, és a lelkészasszony kérte imában, hogy Isten vegye kezébe szívünket, emberekhez való viszonyulásunkat is.

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővessző. Aki énbennem marad és én őbenne az terem sok gyümölcsöt. Mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (János 15:5) - folytatta az igehirdetést a tiszteletes asszony. Isten ígéje és

„sohasem játszatsz te Istent egy másik ember életében.” Ha kér tanácsot egy barát, akkor adhatsz neki, megfontolja, ha elég bölcs hozzá és ha úgy látja jónak, megteszi, amit tanácsoltál. De nem szabad szerintem neheztelni azért egy barátira, mert nem teszi azt, amit te olyan szuperül jónak láttál. Még ha nagyon alaposan, türelmesen végig is hallgatod, minden körülményét próbálsz figyelembe venni, akkor is szerintem egy imában Istenre kell őt bízni a végső soron és a saját Istentől kapott bölcsességére. És még az is lehet, hogy te tévedtél, és kiderül, hogy neked vannak hiányosságaid az adott területen, amiben a másik tanácsot kért tőled. De Isten sose téved és az időzítés is az övé. Te csak bízd újra és újra a barátodat, kapcsolataidat Istenre.

Még egy gyülekezetben, munkahelyi közösségben is lehet magányos az ember. - folytatta a lelkész asszony. Gyökössy Endre így fogalmazta meg a magányt: „Magányos az, aki nem tud szeretni és akit nem szeretnek. Aki nem hagyja magát szeretni”. Istennek minden emberi kapcsolat fontos. De mi emberek mire is használjuk a barátságot? Nagyon jónak találtam Kovács Tamás lelkész egy korábbi cikkének címét, melyben azt a kérdést tette fel: „Van-e örömhíred? „Vagy a lelkész asszony régi biztatásait, mikor azt mondta a Biblia szerint is, hogy „örülünk az örülőkkel.” Vajon tudsz-e irigység nélkül örülni a másik örömeinek? Vagy örömhírt megosztani a barátoddal, anélkül, hogy félnél az irigységtől? Azt tapasztaltam, hogy aki tud örömhírt megosztani és örömhírnek

A HÁLA SZAVAI KÖMLÖDÖN

Megtelt a kömlődiek református temploma 2019. március 31-én, hiszen ünnepi istentisztelet és közgyűlés keretében köszöntük meg Nt. Szemeti Ferenc a kömlődi gyülekezetben végzett 32 éves lelkészi szolgálatát.

Már a hét elején nagy volt a sürgés forgás, intézkedés, hogy minden apró részlet a helyén legyen hálaadó istentiszteletünkön. Jó volt látni, hogy mindenkinek fontos volt ez az alkalom. Mind a diakóniai intézmény dolgozói, mind a gyülekezet és a falu lakói hozzájárultak ahhoz, hogy méltón ünnepelhessünk. Szemeti Ferenc 1987-től látta el a lelkészi szolgálatokat Kömlődön. Mivel helybeli születésű, ezért talán nincs is olyan a faluban, aki ne ismerné őt. 32 évnyi lelkészi szolgálat során nemzedékeket tanított, keresztelt, eskettett és kísért el utolsó földi útjára. Mindezekért és sok másért amit tett a gyülekezet életben mondtunk neki kö-

resztyén ember, a lelkész is „meghal” „tönkremegy” ami abban mutatkozik meg, hogy sokszoros áldozatokat vállal, lemond bizonyos célokról, szinte megtörtén a saját életét, azért hogy mások életében sokszoros áldásokat hozzon. Hiszen a szolgáló időt és energiát áldoz mások tanítására, odafigyelésére, az

jelen lelkészei köszöntötték Feri bácsit néhány percben. Ácsról Gerecsei Zsolt Nagytiszteletű úr mondott pár szót, aki külön megjegyezte, hogy első legációs helye volt Kömlőd, ahol Feri bácsival találkozott. Bokodról Kovács Tamás lelképásztor és Czunyiné dr. Bertalan Judit, mint bokodi presbiter is külön szót Feri bácsihoz, hiszen ő keresztelte és nála is konfirmált. Környe és Oroszlány képviselője Nagy Péter lelkipásztor mondott pár szót. Kömlődről Sugár Tamás volt kömlődi beosztott lelkész kezdte a sort, akit Deák László Olivér exmisszus és Molnár Szabolcs presbiter követtek, és átnyújtották Szemeti Ferencnek a gyülekezet ajándékát.

Az ajándék, mivel az ünnepelt éveken át tábort lelkészként, esperesi beosztással és ezredesi rendfokozattal szolgált igazán stílszerű volt, egy 1838-as mintájú gyalogsági tiszti szabja volt. Ezt Molnár Szabolcs főtörzsszázados katonazenés díszgyenruhában nyújtotta át. Ezután Auerné Böröczky Erzsébet diakóniai intézményvezető köszöntése következett, majd Kovács Istvánné Klári néni egy verssel örvendeztette meg a tiszteletes urat. A sort Bogáth István kömlődi gondnok szavai zárták. A hálaadó istentiszteletet a dadi Fénysugár kórus énekei tették még meghittebbé. Az alkalmat követően szeretetvendégségre hívtuk a megjelenteket, melyen szép számmal részt is vettek.

Bár én még a szolgálataim elején tartok, és már most tudom, hogy a búzaszem példájánál maradván mekkora áldozatot kíván a szolgálat, mégis jó volt látni azt, hogy lehet egy egész életet hűséggel Isten mellett végig szolgálni, Isten áldása pedig kézzel foghatóvá válik.

Deák László, Kömlőd

szózatot és adtunk hálát Istennek, hogy megtartotta és élte a szolgálatban. 2019. február elsejétől Kömlődön a lelkészi szolgálatokat jómagam, Deák László Olivér exmisszusként végzem és tanulmányaim mellett teljesítem kötelességeimet. Szemeti Ferenc felügyelő lelkészként van jelen a gyülekezet életében. Megérett a köszönetnyilvánítás Feri bácsinak, hiszen 32 évnyi hűséges szolgálat mellett nem mehetünk el szó nélkül.

Ő hirdette ezen az ünnepi istentiszteleten Isten ígését, amelyben a szolgálat lényegéről fogalmazott meg számunkra üzenetet. Összefoglalta, hogy a teológia tudománya, a szolgálat lényege a búzaszem példájára (János 12,24-25) ami arról szól, hogy a búzaszemnek előbb meg kell halnia, hogy sokszoros termést hozzon. Ugyanígy a szolgáló ke-

Isten szolgálatára és ezen az áldozaton keresztül Isten áldása bele áramlik ebbe a világba.

Az igehirdetést követően közgyűlés keretében többen is köszöntötték tiszteletes urat. Először a tatai egyházmegye nevében Máté László esperes úr és Gyimóthy Géza főgondnok úr. Szemeti Ferenc 47 éve áll helyt a tatai egyházmegyében, esperes úr megköszönve eddigi szolgálatait, munkáit további sok erőt és áldást kért életére és azokra a tevékenységekre amelyeket még ellát az egyházmegye életében. Főgondnok úr rendhagyó módon énekkel köszöntötte tiszteletes urat.

Ezt követően időrendben Szemeti Ferenc korábbi szolgálatai helyeiről köszöntötték őt. Jelen voltak Ácsról, Szendrőről, Bokodról, Környéről és Oroszlányról. Mindegyik gyülekezet

LOGIKUS

mi lenne akkor, ha tényleg egyszerre robbantanák fel az világ össze atombombáját. A videó szerkesztői két lehetőséget vizsgáltak meg, az egyikben célzott támadásokat a legnagyobb települések ellen, a másik esetben pedig azt, hogy ha konkrétan egy helyen robbanna minden nukleáris fegyver.

Mi történne, ha egyszerre felrobbantanák a világ összes atombombáját? nuuz

"A világon jelenleg körülbelül 15000 nukleáris robbanófej van (a hidegháború végén 80000 is több volt), főleg amerikai és orosz tulajdonban, ha ezekből minden 100000 lakosnál nagyobb városra ledobnának 3 atombombát, akkor egyetlen pillanat alatt el lehetne pusztítani 3 milliárd embert, a populáció majdnem felét, és még maradna is egy rakás felesleges bombánk. Ha az összes bombát egy helyre szállítanák, és egyszerre robbantanák fel, akkor a detonáció ereje körülbelül 3 milliárd tonna TNT robbanóerejének megfelelő lenne. Ez körülbelül 15-szöröse lenne a Krakatau-vulkán 1883-as

kitörésének, amit a történelem egyik legnagyobb robbanásaként tartanak számon. ... ha a Földön lévő összes uránt kibányásznánk és nukleáris fegyvereket készítenénk belőle, majd az egészet felrobbantanánk. Spoiler, és jó hír: a Földet szerencsére nem tudnánk megsemmisíteni, és az életet sem, körülbelül 100 év múlva burjánzó növényvilág és apró állatok hadai borítanák a bolygót. Csak éppen emberek nélkül..."

Van jó hír. Nem tudjuk elpusztítani a Földet.

Volt egy film. Számkivetett. A főhős repülőbalesetben egy lakatlan szigetre kerül. Négy év után visszatér a civilizációjába. A régi életét szeretné visszakapni, de az gyakorlatilag már nincs meg. Megsemmisült. De az élet megy tovább. A szigeten egyszer annyira elkeseredik, hogy el akarja pusztítani magát. De nem tudja. Még erre is képtelen. A teljes kiszolgáltatottság. Nem ura az életének. De ez nem azt jelenti, hogy rossz. Csak azt, hogy a logika csődöt mond.

Itt vagyunk ezzel a sok pusztító eszközzel és mégsem vagyunk urai az életünknek. Felrobbanthatunk, ölhetünk, pusztíthatunk és nem rendelkezünk semmivel. Minél erősebbnek tűnünk, annál kiszolgáltatottabbak vagyunk. A logika csődöt mond.

Mindenkinek csak javasolni tudom, hogy valamilyen bűjtöt illesszen be az életébe. Kifejezetten azért, hogy szolgáltatssa ki magát. Ne legyen ura az életének. Hagyja magát. A logika csődöt fog mondani. Nem fog hiányozni semmi. Sőt olyan részletek, oldalak tűnnek fel, amelyért addig csak vágyakozva epekedett, csak látni is. Most pedig megkapja kézzelfoghatóan, tapinthatóan, valóságosan.

Azért örülnék, ha nem robbantgatnának. Ez olyan mint a bumeráng. Győzelem, de kin és minek? Nem fogja senki élvezni.

Sóós Szilárd, Mocsma
www.reposzt.hu

KI VAGYOK ÉN ?

Lekció: János 1,19-28
Textus: János 29-34

Szeretett Testvéreim! Keresztelő Jánosnak feltették a kérdést: kivagy te? Találgatták is, de ő, tisztában volt vele, hogy kicsoda. Neki nem voltak identitás, vagyis önazonosság problémái. Ma a legtöbb ember ezzel küszködik. Ezért van annyi vadhajítás, zűrzavar ezen a területen. Már nem tudják azt, hogy fiúk-e vagy lányok az emberek, vagy talán nem is akarják tudni. Mert nem az Isten előtt teszik fel a kérdést: ki vagyok én? Készülés közben felrémlt bennem egy régen hallott ének, amit most hadd idézzek! „Ki vagyok én, ki vagyok én, kinek lát engem az Isten? Sok bűnömért, vétkeimért elítél engem az isten. Veszendő, utolsó bűnös vagyok, Szívemben sötétség, kívül bajok, S ha nem jön segítség, elpusztulok. Valaki hív, valaki vár, valaki hívogat engem. Sok bűnömért, vétkeimért valaki szenvedett értem. Megváltó Jézusom befogadtál, Azért mert szeretted, üdvöt adtál. Újjá lett életem parancsára vár.” János tudta, hogy ő egy kiáltó szó, egy útkészítő. Semmi többet nem gondolt magáról, pedig gondolhatott volna. Krisztus vagy, Illés vagy, próféta vagy? – kérdezték. Ő azonban nem hagyta magát belevinni a kérdezők által egy hamis önazonosságba. Egy hang volt, egy útjelző, egy iránymutató, és neki ez elég volt, ezzel ő meg volt elégedve. Ő komolyan gondolta azt, amit mi sokszor csak kegyes szőlamból emlegetünk, de nem tudjuk, mert nem akarjuk megélni, hogy: neki növekedni kell, nekem pedig alább szállanom, és arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam. Ki vagyok én? Persze nem csak nekünk megy nehezen önmagunkra találni, helyes önazonosságot nyerni. Nehezen ment ez a Szentírás szereplőinek is. Hadd hozzak ide néhányat közülük, hogy az életükön keresztül magunkra ismerhessünk. Ki volt Mózes? Zsidónak született, de a fáraó lányának fiaként nőtt fel. Amint később kiderült a gyilkossága után, egyiptomiak sem tekintették, mert elítélték volna, de a saját fajtája sem fogadta be. Ezért menekülnie, bujdosnia kellett. Évtizedekig idegenek közt pásztorkodott, és talán azt hitte, hogy ő egy pásztor, erre van teremtve. Majd, mikor megszólította De mégis, miként jutott el az élete a nyugvópontra, mikor talált

igazán önmagára? Úgy és akkor, amikor megszólította őt Isten, és küldetést adott az életének. Ettől kezdve, bár fejlődnie kellett még, de tudta azt, hogy kicsoda: Isten kiválasztott eszköze, a zsidó nép fia. Aztán ott van még az Ószövetségből Gedeon. A legkisebb nemzetség, legkisebb családjának, legfiatalabb tagja volt. Hitevesztetlen, reménytelenül, félelmek között tette a dolgát. De egyszer őt is megszólította az Úr, és azt mondta neki, hogy nincs magára hagyva, mert az Úr vele van, és ő egy erős vitéz. Gedeon az elején ebből még semmit sem látott, de az Úr látta benne, és látja bennünk is azt, amit Ő helyezett belénk, ami érték, és amit egyedül csak Ő tud előhozni belőlünk. Előhozta ezt Gedeonból is. Feladatokat adott neki, amiknek meg cselekvése közben megtalálta önmagát, helyét, és élete rendeltetését. Álljon előttünk az Újszövetségből Péter apostol. A Szentlélek kitöltettségéig küzdött azzal, hogy ki ő valójában. Volt, amikor belátta, hogy ő egy bűnös ember. Volt ő szép bizonyágtevő, Krisztusnak és Isten Fiának vallotta Jézust. Lelkesedett, fogadkozott, atyáskodott Jézus felett, aztán azt is mondta, hogy nem vagyok az Ő tanítványa, nem ismerem Őt. De Pütkösd után világosan látta küldetését, és tudta azt, hogy az ő feladata az, hogy a pogányoknak hirdesse a Krisztust. És végül nézzük meg Pál apostolt. Először azt gondolta magáról, hogy ő egy több nyelvet beszélő, tanult ember, zsidó léte rémai polgár, akinek az a feladata, hogy üldözze a keresztényeket. Úgy tűnt, hogy ő egy biztos identitással rendelkező ember volt. Az igazi önazonosságát mégis Jézus adta meg neki a damaszkuszi úton és az után. Jézus mellett rájött arra, hogy bűnösök között ő az első, és neki az a feladata, hogy mindenkinek beszéljen arról és szenvedjen azért, akit korábban üldözött. Ha megfigyeltük az előzőekben felsorolt embereket, akkor egy valami közös bennük: Isten nélkül, vagy egy hamis istenképpel élve egyik sem tudta azt, ki ő valójában, de amikor találkoztak az élő Istennel, amikor megszólította őket, amikor feladatot, új és egy életre szóló célt kaptak, akkor rátaláltak önmagukra is. Mert egyedül csak az Úr mellett és az Úrban találjuk meg igazi önmagunkat. Mert akkor jövünk rá arra, hogy kik is vagyunk. A Bibliában

János apostol azt mondja: „Most Isten gyermekei vagyunk.” (1János 3,2) Igen, ez a lényeg. Jó, ha tisztában vagyunk azzal, hogy Istentől rendelt és teremtett módon fiúk vagyunk-e vagy lányok, hogy magyarok vagyunk, vagy más nép fiai. De a legfontosabb azzal tisztába jönni, hogy Isten gyermekei vagyunk, vagy sem. Én, amióta Isten gyermeke vagyok, tudom igazán, hogy mi az értelme és célja az életemnek. Ez az életemben a legfontosabb, ebből kiindulva tudom azt, hogy magyar vagyok, hogy lelkész vagyok, hogy férj és édesapa vagyok, hogy barát, kolléga vagyok. Minden egyébnek ez az egy az alapja. Testvérem! Te már tudod azt, hiszed-e és vallod-e, hogy te is Isten gyermeke vagy? Ha igen, akkor nincs okod félni semmitől, akkor egészen mindegy, hogy milyen pozíciót töltesz be ebben a világban, orvos vagy-e, vagy gyári munkás, mert Isten gyermekeként a legnagyobb státuszt, helyzetet kaptad meg, amit csak ember megkaphat. Akkor még egy államelnök is irigyelhet téged, ha ő nem Isten gyermeke, mert neked jobb a helyzeted, az Istentől való értéked, mint neki. Ha még bizonytalan valaki abban, hogy ő Isten gyermeke-e vagy sem, akkor nyíltan és bátran hívja be a szívébe és az életébe Jézus Krisztust, mert, az Ige azt mondja: „Aki Őt befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek, mindazokat, akik hisznek az Ő nevében.” (János 1,12) Az Isten gyermeke pedig Jézus Krisztus által mindazt örökli, amit Jézus az ő halálával, feltámadásával és mennybenmenetelével megszerzett neki. Nem véletlenül kezdődik a Heilderbergi Hitvallásunk azzal, hogy az életben és a halálban is az az egyetlen vigasztalásunk, hogy Jézus Krisztus tulajdonai, vagyis gyermekei vagyunk. Ha ezt a titkot, ami már nem is titok minden ember tudná, nem lennének személyiségzavaros, depressziós emberek. Nem lenne annyi konfliktus, szeretetlenség, mert Isten gyermeke küldetésének tekintti azt, hogy azt, hogy Urát és Istenét képviselje ebben a világban. Segítsen az úr bennünket ebben megerősödni, vagy elfogadni, és éljük meg minél teljesebben azt, hogy Isten gyermekei vagyunk! Ámen

Szilágyi Sándor
Tatabánya-Bánhida

**ISTEN ORSZÁGA
ÖRÖMHÍRE**
EVANGÉLIZÁCIÓS IGEHIRDETÉS SOROZAT

**2019. ÁPRILIS 14.
VIRÁGVASÁRNAP
10 ÓRA**
„Égészen közel jött Isten országa”
(Márk 1, 14-15.)

17 ÓRA
Isten országa rendje
Mikéas 6, 8 -Máté 5, 17-18.)

**2019. ÁPRILIS 15.,
HÉTFŐ, 18 ÓRA**
Belépés Isten országába
(János 3,14-18. - Róma 10,13-17.)

**2019. ÁPRILIS 16.,
KEDD, 18 ÓRA**
Élet Isten országában
(Róma 12,2. - Efézus 2,10.)

**IGÉT HIRDET.
VÉGH TAMÁS NY. LEKIPÁSZTOR**

**REFORMÁTUS TEMPLOM,
SIÓFOK KELE U. 10-12**